

افزایش صادرات با درآمد کمتر

وزن صادرات رشد کرد اما ارزش آن کاهش یافت. به گزارش مهر، محمدعلی دهقان دهنوی، معاون وزیر صمت گفت: در پنج ماه گذشته، عوامل متعددی در کاهش حجم تجارت دخیل بوده است؛ به نحوی که وزن صادرات رشد داشته اما ارزش اقلام صادراتی با کاهش روبه‌رو بوده است. البته این تفاوت‌ها در برخی گروه‌ها بارزتر است؛ برای مثال صادرات فولاد طی چهار ماه گذشته از لحاظ وزنی ۱۰ درصد افزایش یافته و ارزش صادرات این کالا با ۱۰ درصد کاهش مواجه شده است. او با اشاره به اینکه ارزش صادرات کشور طی سال‌های اخیر در کانال ۵۰ میلیارد دلار در نوسان بوده است، افزود: برای ارتقای حجم صادرات باید اقدامات اساسی‌تری صورت گیرد. برخی کشورهای در حال توسعه به راحتی به صادرات ۱۰۰ میلیارد دلاری دست یافته‌اند و سطح صادرات کشورهای صنعتی نیز از قاعی تا حدود ۵۰۰ میلیارد دلار نشان می‌دهد. بنابراین دست یافتن به چند درصد رشد مثبت و منفی در صادرات تحول به‌شمار نمی‌آید.

ساخت نیروگاه خورشیدی چینی

چینی‌ها در ورامین نیروگاه خورشیدی می‌سازند. به گزارش ایلنا، اکبر حسن‌بکلو، مدیرعامل شرکت توزیع نیروی برق استان تهران اظهار داشت: ناترازی‌های برق که در استان تهران داریم و میزان این ناترازی‌ها در روزهای پیک سال حدود ۱۵۰۰ مگاوات بوده است. در شهرستان ورامین قرار است توسط وزیر نیرو کلنگ‌زنی نیروگاه خورشیدی صورت بگیرد، زمین تخصیص داده شده و این نیروگاه با پیمانکاری یک شرکت چینی، به ظرفیت ۳۵۰ مگاوات احداث می‌شود. حسن‌بکلو خاطر‌نشان کرد: انشالله این نیروگاه در روزهای آینده کلنگ‌زنی خواهد شد و تا پیک تابستان سال آینده به مدار بهره‌برداری خواهد آمد. وی ادامه داد: در استان تهران ۷۰۰ مگاوات نیروگاه خورشیدی در دست اجرا داریم که امیدواریم با اجرای این پروژه‌ها تا پیک سال بعد بتوانیم میزان زیادی از ناترازی برق استان را جبران کنیم.

توزیع برنج وارداتی با نرخ مصوب

۱۵۰ هزار تن برنج هندی و پاکستانی در بازار با قیمت مصوب توزیع شد. به گزارش تسنیم، سید سعیدراد، معاون وزیر جهاد کشاورزی گفت: ۱۵۰ هزار تن برنج وارداتی توسط بخش خصوصی، تحت کلیلد شرکت بازرگانی دولتی در اختیار استاندارد ان قرار می‌گیرد که تار اساس سیاست‌های ستاد تنظیم بازار با قیمت مصوب توزیع شود. وی افزود: برنج‌های وارداتی شامل ۱۵۰۹ رقم هندی و ۲۸۶ رقم پاکستانی است که در اختیار استاندارد ان قرار می‌گیرد تا طبق مصوبات ستاد تنظیم بازار توزیع شود. همچنین بخشی نیز در اختیار فروشگاه‌های زنجیره‌ای و سایر فروشگاه‌هایی که ستاد تنظیم بازار مشخص می‌کند، عرضه خواهد شد. سعیدراد در پاسخ به این پرسش که آیا از این پس تمام برنج‌های وارداتی بخش خصوصی برای نظارت بیشتر تحت کلیلد شرکت بازرگانی دولتی انجام می‌شود، گفت: تابع تصمیمات معاونت توسعه بازرگانی وزارت جهاد کشاورزی هستیم و در صورت سپرده شدن این مسئولیت در آینده، توزیع توسط این شرکت انجام خواهد شد.

بازار ۲۷۱۸ میلیارد دلاری

درباره هزینه‌ها و معاملات تسلیحاتی جهان که ترکیه و کره جنوبی قدرت‌های نوظهور آن هستند

شش‌روزه در سال ۱۹۶۷ است، زیرا این کشور به جنگ در غزه ادامه داد و درگیری با حزب الله در جنوب لبنان را تشدید کرد. بار نظامی اسرائیل به ۸/۸ درصد از تولید ناخالص داخلی افزایش یافت و این کشور را به دومین رتبه در جهان از این منظر رساند. هزینه‌های نظامی لبنان هم در سال ۲۰۲۴ با ۵۸ درصد افزایش به ۶۳۵ میلیون دلار رسید؛ این اتفاق پس از چندین سال کاهش هزینه‌ها به دلیل بحران اقتصادی و آشفتگی سیاسی روی داد. از طرفی بنابر گزارش موسسه استکهلم، هزینه‌های نظامی ایران با وجود مشارکت در درگیری‌های منطقه‌ای و حمایت از گروه‌های نیابتی منطقه‌ای، در سال ۲۰۲۴ با ۱۰ درصد کاهش به ۷/۹ میلیارد دلار رسید.

در این مدت هزینه‌های نظامی چین، دومین کشور بزرگ هزینه‌کننده نظامی در جهان، با ۲ درصد افزایش به حدود ۳۱۴ میلیارد دلار رسید. چین ۵۰ درصد از کل هزینه‌های نظامی در آسیا و اقیانوسیه را به خود اختصاص داده است. هزینه‌های نظامی ژاپن با ۲۱ درصد افزایش به ۵۵/۳ میلیارد دلار و همین رقم برای هند با ۱/۶ درصد افزایش به ۸۶/۱ میلیارد دلار و برای تایوان با ۱/۸ درصد افزایش به ۱۶/۵ میلیارد دلار رسید. اما نکته مهم اینجاست که بر اساس نظرسنجی اقتصاددانان ارشد «مجمع جهانی اقتصاد» - که در وب‌سایت این مجمع منتشر شده است - دولت‌ها تقریباً مطمئن‌آ افزایش استقرار، افزایش‌های مداوم هزینه‌های نظامی را تا مین مالی خواهند کرد.

بر این اساس افزایش بدهی عمومی بخشی از قرار گرفتن در معرض شرایط جنگی است، همان وضعیتی که بسیاری از کشورها اکنون احساس می‌کنند گرفتار ش هستند؛ چه کشورهایی که به‌طور فعال در میدان‌های نبرد درگیرند چه کشورهایی که فعلاً درگیر نبرد نیستند. به نوشته این اقتصاددانان در طول جنگ جهانی دوم، بدهی دولت‌ها به ۱۵۰ درصد از تولید ناخالص داخلی در اقتصادهای پیشرفته رسید. اما افزایش تولیدات صنعتی در طول جنگ می‌تواند به تولیدی منجر شود که مدت‌ها پس از شلیک آخرین گلوله باقی می‌ماند.

❖ تولیدکنندگان جدید جای سنتی‌ها را می‌گیرند؟

اشتهای سیری‌ناپذیری برای خرید تانک، توپخانه، جت‌های جنگنده، پهپاد و کشتی وجود دارد. در ۳۱ اوت، بریتانیا از قراردادی با نروژ به ارزش ۱۰ میلیارد پوند (۱۲/۵ میلیارد دلار) برای تأمین پنج ناوچه ضد زیر دریایی خبر داد که بزرگترین سفارش کشتی‌سازی این کشور در دهه‌های اخیر است اما همه سفارش‌هایی که برای خرید اسلحه ثبت می‌شوند ویژه صادرکنندگان سنتی سلاح در آمریکا، اروپای غربی و روسیه نیستند. در عوض دو قدرت متوسط اما جاه طلب جدید، کره جنوبی و ترکیه، برای گسترش صنایع تسلیحاتی خود و بهره‌برداری از این رونق بازار اسلحه، در حال رقابت با هم هستند. مسابقه تسلیحاتی که جهان این روزها با آن درگیر است در آرایش نظامی دنیا نشان از یک تغییر بزرگ دارد. اروپا در حال تجدید قوا است تا با تهدید رو به فزون تجاوز روسیه مقابله کند و شکاف‌های ناشی از نگرانی هایش در مورد کاهش تعهدات آمریکا در قبال اتحاد ترانس

حدود ۱۴۹ میلیارد دلار رساند؛ یعنی افزایشی ۳۸ درصدی نسبت به سال ۲۰۲۳ و دو برابر سطح سال ۲۰۱۵. این رقم ۷/۱ درصد از تولید ناخالص داخلی روسیه و ۱۹ درصد از کل هزینه‌های دولت روسیه را تشکیل می‌دهد. کل هزینه‌های نظامی اوکراین با ۲/۹ درصد افزایش به ۶۴/۷ میلیارد دلار رسید که معادل ۴۳ درصد از هزینه‌های روسیه است. اوکراین با ۳۴ درصد از تولید ناخالص داخلی، بیشترین بار نظامی را در بین تمام کشورها در سال ۲۰۲۴ داشت.

هزینه‌های نظامی آلمان با ۲۸ درصد افزایش به ۸۸/۵ میلیارد دلار رسید و این کشور را به بزرگترین هزینه‌کننده در اروپای مرکزی و غربی و چهارمین کشور بزرگ در جهان تبدیل کرد. لهستان نیز از دیگر هم‌تایان خود عقب‌نماند و با افزایش ۳۱ درصدی این هزینه‌ها را به ۳۸ میلیارد دلار رساند؛ چیزی حدود ۴/۲ درصد از تولید ناخالص داخلی لهستان. تمام اعضای ناتو در سال ۲۰۲۴ هزینه‌های نظامی خود را افزایش دادند. کل هزینه‌های نظامی اعضای ناتو به ۱۵۰۶ میلیارد دلار یا ۵۵ درصد از هزینه‌های نظامی جهانی رسید. طبق گزارش موسسه استکهلم، از ۳۲ عضو ناتو، ۱۸ عضو حداقل ۲ درصد از تولید ناخالص داخلی خود را صرف ارتش خود کردند.

و بر اساس گزارشی که در وب‌سایت کمیسیون اتحادیه اروپا منتشر شده است شیبه‌سازی اقتصادی هزینه‌های نظامی با استفاده از مدل اقتصاد کلان QUEST، (مدلی که برای تجزیه و تحلیل و درک وضعیت اقتصاد اتحادیه اروپا استفاده می‌شود) تأثیر افزایش خطی هزینه‌های دفاعی تا ۱/۵ درصد از تولید ناخالص داخلی را از اسامال تا ۲۰۲۸ بر فعالیت اقتصادی و بدهی دولت اتحادیه اروپا نشان می‌دهد. نتایج سناریوی اصلی بیانگر این مهم است که تولید ناخالص داخلی واقعی تا سال ۲۰۲۸ ۵/۲۰ درصد بالاتر از سطح پایه افزایش می‌یابد، در حالی که نسبت بدهی به تولید ناخالص داخلی دولت اتحادیه اروپا تا سال ۲۰۲۸ ۲/۲۰ واحد بالاتر از سطح پایه خواهد بود.

گزارش این کمیسیون نشان می‌دهد سهم بیشتر هزینه‌های اختصاص داده‌شده به تحقیق و توسعه و سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌ها می‌تواند در درازمدت اثرات مثبت‌تری بر تولید ناخالص داخلی ایجاد کند؛ در حالی که محتوای وارداتی بالاتر هزینه‌های دفاعی، محرک اقتصادی کلی را کاهش می‌دهد.

در آن سوی اطلس، هزینه‌های نظامی ایالات متحده ۵/۷ درصد افزایش یافته و به ۹۹۷ میلیارد دلار رسیده است: این رقم معادل ۶۶ درصد از کل هزینه‌های ناتو و ۳۷ درصد از هزینه‌های نظامی جهان در سال ۲۰۲۴ بود. بخش قابل توجهی از بودجه ایالات متحده برای سال ۲۰۲۴ به نوسازی قابلیت‌های نظامی و زرادخانه هسته‌ای این کشور به منظور حفظ برتری استراتژیک نسبت به روسیه و چین اختصاص داده شد. اما کارمیان‌ه هم از دنیا عقب‌نمانند و هزینه‌های نظامی منطقه در سال ۲۰۲۴ به حدود ۲۴۳ میلیارد دلار رسید؛ افزایشی ۱۵ درصدی نسبت به سال ۲۰۲۳ و ۱۹ درصدی نسبت به سال ۲۰۱۵. هزینه‌های نظامی اسرائیل در سال ۲۰۲۴ با ۶۵ درصد افزایش به ۴۶/۵ میلیارد دلار رسید که شدیدترین افزایش سالانه از زمان جنگ

فاطمه لطفی

مترجم و روزنامه‌نگار

ابتدائنامش «دروازه پذیرش فرمان آسمانی» بود. بعدها عنوان «دروازه صلح آسمانی» را گرفت. هر چند در اصل ترجمه آن می‌شود «دریافت فرمان از آسمان و آرام کردن سلسله». بارها تخریب شد و دوباره ساخته شد تا رسید به امروز. امروزه به نام «تپان آن‌من» می‌شناسیم؛ شناخته‌شده‌ترین نماد چین مدرن با مساحت ۴۴۰،۰۰۰ متر مربع؛ بزرگ‌ترین میدان چین و ششمین میدان بزرگ جهان. معنی عنوانش نه نسبتی دارد با رخدادهای سال ۱۹۸۹ و نه نسبتی دارد با رژه سوم سپتامبر سال ۲۰۲۵.

«دروازه صلح آسمانی» پکن در روز سوم سپتامبر هر چه که بود، شبیه صلح نبود. چطور می‌توانست شبیه صلح باشد وقتی شی‌جین‌پینگ، کیم جونگ‌اون و ولادیمیر پوتین برای نظاره بر رژه‌ای باشکوه کنار یکدیگر بودند که به مناسبت جشن پایان جنگ جهانی دوم برگزار می‌شد. شاید مهم‌ترین نکته آنچه که در سوم سپتامبر دیده شد این باشد که در این رژه جدیدترین تجهیزات جنگی چین، از جمله موشک‌های بالستیک قاره‌پیمای DF-۶۱ مقابل چشمان دشمنان‌شان به نمایش درآمد. تجهیزات جدیدی هم بود: از جمله یک لیزر پر قدرت برای سرنگونی هواپیما و نیز پهپادها و موشک‌های ضدکشتی مافوق صوت. اما فقط چین نیست که به دنبال مسلح کردن هر چه بیشتر خود است. نمایش قدرت دفاعی-صنعتی چین در حالی رخ می‌دهد که برنامه‌ریزان نظامی جهان غرق در ولخرجی برای سلاح‌های جدید هستند. جنگ در اوکراین، تهدید به ترک کمک آمریکا و نگرانی‌ها مبنی بر حمله احتمالی چین به تایوان، کشورهای غربی را به تکاپو انداخته تا ذخایر خود را پر، زنجیره‌های تأمین را تقویت و جریان مهمات خرید و فروش شده و ورودی به انبارهایشان را تضمین کنند.

براساس گزارش موسسه تحقیقات صلح بین‌المللی استکهلم، هزینه‌های نظامی جهان در سال ۲۰۲۴ به ۲۷۱۸ میلیارد دلار رسید؛ افزایشی ۹/۴ درصدی نسبت به سال ۲۰۲۳ و شدیدترین افزایش سالانه از حداقل پایان جنگ سرد. طبق داده‌های منتشرشده توسط موسسه تحقیقات صلح بین‌المللی استکهلم در سال ۲۰۲۴ پنج کشور برتر هزینه‌کننده نظامی، یعنی ایالات متحده، چین، روسیه، آلمان و هند، ۶۰ درصد از کل هزینه‌های جهانی این حوزه را تشکیل دادند و مجموع هزینه‌های آنها ۱۴۳۵ میلیارد دلار بود.

بر همین اساس، در سال ۲۰۲۴ بار نظامی جهانی، یعنی سهمی از تولید ناخالص داخلی جهانی (GDP) که به هزینه‌های نظامی اختصاص داده شده، به ۲/۵ درصد افزایش یافت. سال گذشته همه کشورهای اروپایی به جز مالت، هزینه‌های نظامی خود را افزایش دادند. اروپا و روسیه با ۱۷ درصد افزایش این هزینه‌ها را به ۶۹۳ میلیارد دلار رساندند. روسیه به تنهایی هزینه‌های نظامی خود را به